

ÉN VAGYOK A FELTÁMADÁS

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2026. április 05.

Nagyon csodálatos ez a mai ünnepnap, mert kicsit több, mint kétezer évvel ezelőtt született egy csecsemő, aki megváltoztatta az egész világot. Nincs még egy olyan ember, aki ilyen hatást gyakorolt volna a történelem folyására, mint az a kis csecsemő, aki megszületett ott, abban a kis faluban, Betlehemben. Ez a kis csecsemő olyan erőteljes volt már születésekor, hogy az akkori király beleremegett és félt tőle. Ez a kis csecsemő, bár szegényen született, gazdag lévén szegénnyé lett értünk, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodjunk, mondja ezt Pál apostol. Ez a piciny kis csecsemő nem úgy született, hogy nagy hatást gyakoroltak volna a szülei a világra, vagy Ő nagy hatást gyakorolt volna már azzal, hogy megszületett a világra, akkor, abban a helyzetben. Nem olyan csecsemő volt, akit mindenki várt, vagy legalábbis nem így várták Őt, akik várták. Egy olyan fiatalemberré nevelkedett, hogy kis tinédzserként lenyűgözte a korai vallásos vezetőket és tanítókat.

Felnőtt emberként olyan hatalommal rendelkezett és olyan hatalommal bírt, hogy lecsendesítette a viharos tengert. Sőt, járt a viharos tengeren. Olyan erővel és hatalommal bírt, hogy meggyógyította a betegeket. Olyan erővel és olyan befolyással rendelkezett a követői számára, hogy tömegek követték azért, amiket mondott és amiket cselekedett. Nem tanult pszichológiát. Mégsincs senki, aki annyi megtört lelkű embernek felépítette volna a lelkét és az érzelmeit, mint Ő. Soha nem alapított egy iskolát sem, mégsem mondható el az, hogy bármely iskola a történelem folyamán rendelkezne több tanítvánnyal, mint Ő maga egyedül. Nem írt egy dalt sem, mégis a legtöbb dal Róla szól a mennyben és a Földön. Ez az ember igaz lévén, szent lévén, elkülönült lévén, odaszánt lévén, minden bűntől mentesen abban az állapotban találtatott, hogy elárulták, megkínózták, kegyetlenül megverték, hatalmas szögekkel fölszögezték egy keresztfára és kínhalált halt. Mondom még egyszer, meghalt. Meghalt! A feltámadást ünnepeljük ma, a feltámadásról beszélünk és az egész keresztény világ a feltámadásról szól, de nincs feltámadás, ha előtte nincsen halál. Nem lehet feltámadni a halálból, ha nem halsz meg előtte. Nincsen dicsőséges vasárnap reggel, amikor Jézus kijött a sírból, hogyha előtte nem halt volna meg.

A mai napon szeretnék a feltámadásról beszélni húsvéti üzenetként úgy, hogy megnézzük azt a három napot, amely rendkívül sűrű volt Jézus életében. Ha az evangéliumokat olvassuk, ha a négy evangéliumot összefűzzük, akkor látjuk, hogy körülbelül az egyharmada Jézus utolsó egy hetéről szól. Arról az egy hétről, ami ott történt Vele a Jeruzsálembé való bevonulása előtt és azokban a napokban, amikor készült arra, amiért megszületett erre a földre, mert arra készült és azért született, hogy meghaljon. Azért, hogy mi mindannyian örök életet nyerhessünk. Ő egyetlen egy céllal jött erre a földre, hogy elvégezze azt a küldetést, amit magára vállalt, hogy meghal mindannyiunk helyett, hogy a mi bűneinket odaszögezze a keresztfára, hogy mi éljünk az Őbenne való igazság által.

Sokszor nem látjuk át, amikor az evangéliumot olvassuk azt, hogy mennyire igazságtalan, mennyire aljas, mennyire gonosz és mennyire rossz volt az az utolsó három nap, főleg a pénteki nap Jézus számára, de mielőtt belemennék igazán az üzenetem mélyébe, hadd mondjam el nektek, hogy a feltámadással kapcsolatban a Biblia nagyon sokat tanít. Legkoncentráltabban Pál apostol az 1Korinthusi levél 15. fejezetében tanít erről. Sehol máshol a Bibliában ennyire sok kijelentés, ennyire sok megértés, ennyire sok összpontosított célzott tanítás és szemfelfnyitó kijelentés nincs, mint az első Korinthusi levél 15. fejezetében. Ez egy jó hosszú fejezet, ötvennyolc igeversből áll és végig szinte a feltámadásról szól. Azt magyarázza a korai gyülekezetnek, a korinthusi gyülekezetnek, mert ott volt egy-két ember, aki bár elfogadta Jézust, mégsem hitt a feltámadásban. Helyre kellett tenni, ki kellett az elméjüket, a szívüket igazítani, hogy megértsék a lényegét ezzel kapcsolatban.

Lapozzatok oda, kérlek benneteket! Nincs arra lehetőség, hogy az egész fejezetet végignézzük, bár szívem szerint megtenném, ha lett volna egy pénteki alkalmunk, amikor csak erről lehet beszélni, akkor lehet, hogy megtettük volna. Talán az elkövetkezendőkben lesz majd pénteken is, szombaton

is, vasárnap is alkalom, amikor minden egyes napot kivesézünk. Most ezt a három napot szeretném egy kicsit kibontani mindannyiunk számára, hogy lássuk azt, hogy milyen fontos dolgok történtek ott, azokban a napokban. Így kezdődik a 15. fejezet:

1Korinthus 15.1–4.

1. Eszetekbe juttatom továbbá, atyámfiái, az Evangéliumot, melyet hirdettem néktek, melyet be is fogadtatok, melyben állotok is,

Sokan törekednek arra, hogy keresztényként, bibliai értelemben teljes életet éljenek és ne úgy éljék a keresztény életüket, mint ahogy a világi éli. Ha ránézünk egy keresztényre, akkor tudjuk róla, hogy ő egy hívő ember, ő nem olyan ember, mint a másik, ő nem csupán egy vallásos ember, aki azt mondja magára, hogy én hiszek Istenben, hanem egy Krisztushoz hasonló ember. Itt elmond Pál apostol három dolgot, ami ehhez kell. Ebben az egy igeversben. Azt mondja, hogy: hallani kell, be kell fogadni és abban meg kell állni. Ez a győztes keresztény életnek a lényege, az alapja, a kijelentése.

2. Amely által üdvözültök is, ha megőrzitek, aminémű beszéddel hirdettem néktek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;

Azt mondja Pál apostol, fel fogjuk olvasni ezt az Egyszerű fordítás szerint, hogy a legfontosabb dolog, amit hirdetem nektek, az elsődleges, a kulcs dolog, ami a hitetek alapja, olvasom az Egyszerű fordítás szerint a 3-as verset:

1Korinthus 15.3–4. Egyszerű fordítás

3. Elsősorban azt a legfontosabb üzenetet adtam át nektek, amelyet én is kaptam: hogy Krisztus a bűneinkért halt meg – úgy, ahogyan az Írás előre mondotta –,

4. Azután eltemették, de a harmadik napon feltámadt – úgy, ahogyan az Írás előre megmondta.

Ez a keresztény hittétel és a keresztény hitünknek és a keresztény életünknek az alapja, hogy Jézus nem a saját hibái, bűnei, cselekedetei miatt lett megbüntetve, ahogy ezt a zsidók, vagy a rómaiak gondolták, hogy egy büntetést szabnak ki rá és megölik. Nem a saját vétkei, bűnei miatt ment oda, mert Ő bűn nélküli volt, hanem a mi bűneinkért. Helyettünk! És nemcsak, hogy megölték a mi bűneinkért, hanem fel is támadt a halálból és ez a feltámadás, a feltámadás a hitünk alapja. Mert rengeteg világvallás vezető van, aki soha nem mondta azt saját magáról, egy sem, hogy bűn nélküli vagyok, hogy hiba nélküli vagyok, hogy én vagyok Isten Fia, sőt, ez volt a vád Jézus ellen, hogy Istennel egyenlővé tette magát, de Jézus ezt mondta és a legnagyobb bizonyíték Jézus hatalmára és arra, hogy Ő Isten, az Ő feltámadása.

A feltámadás nem egy legenda. A feltámadás nem egy tantétel csupán. A feltámadás nem egy mese, amit kitaláltak az őskeresztények, hogy valamilyen módon igazolják a saját hitüket, vagy azt, amit szeretnének terjeszteni a világban. A feltámadás, Jézus Krisztus szellemi és fizikai feltámadása, életre kelése egy bizonyított történelmi tény, nemcsak a hitünk szerint, hanem a világi mérce szerint is. Nincs arra lehetőség, hogy ezt végig vegyük és belemenjünk mélyebben, hogy ezt bizonyítsam, mert más irányba megyünk ma el, de a feltámadás a hitünk központi eleme olyannyira, hogy nem csak húsvétkor kellene erről beszélni, hanem máskor is. Kedvem lenne az egész fejezetet felolvasni, egy pár Igét azért még innen nézzünk meg, mielőtt továbbhaladunk! Tehát az 1Korinthus 15,11-től olvasom:

1Korintus 15,11–21.

11. Akár én azért, akár azok, így prédikálunk, és így lettetek ti hívőkké.

12. Ha azért Krisztusról hirdetik, hogy a halottak közül feltámadott, mimódon mondják némelyek köztetek, hogy nincs halottak feltámadása?

13. Mert ha nincs halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadott fel.

14. Ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is.

15. Sőt, az Isten hamis bizonyágtevőinek is találtatunk, mivelhogy az Isten felől bizonyágot tettünk, hogy feltámasztotta a Krisztust; akit nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak.

16. Mert ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadott fel.

17. Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok.

18. Akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát.

19. Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.

20. Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsengejük lett azoknak, akik elaludtak.

21. Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is.

Halleluja! Javaslom neked, hogy ha van rá időd, lehetőséged, kedved, buzgóságod, akkor ezt a fejezetet tanulmányozd, olvasd! Írjál össze ezekből kérdéseket és bombázzatok engem, vagy Istvánt bármilyen kérdéssel ezzel kapcsolatban, de most szeretnék tovább menni.

Ezt csak bevezetőnek szántam volna, mert a feltámadással kapcsolatban van egy érdekes kijelentése Jézusnak, mégpedig az, hogy a feltámadás nem csupán egy tantétel, a feltámadás nem csupán egy doktrína, nem csupán egy valamiféle tan, amit a keresztények tanítanak a sok közül, hanem Ő azt mondta, hogy a feltámadás egy személy. Hallottad már ezt? Lapozzunk oda a János evangélium 11. fejezetére, amikor is Jézus utolsó hetét megelőzően, nem tudjuk pontosan, de egy-két nappal előtte megtörtént az a csoda, ami volt az egész keresztre menő útjának a fordulópontja. Akkor a farizeusok, akik addig is utálták és gyűlölték és megvetették és féltékenyek voltak rá, határozatot hoztak, hogy igenis megöljük Őt, ez a csoda nem más volt, mint Lázár feltámasztása. Lázárról tudni lehet, hogy Jézusnak egy barátja volt. Nemcsak Lázár volt személyes barátja Jézusnak, hanem Lázárnak a nő testvérei is: Márta és Mária is. A történet itt van a János evangéliumban, ez is nagyon bőséges, erről is rengeteget lehetne beszélni, de Lázár meghal és a történetben odajutunk, hogy Jézus erről tudomást szerez és odaér Betánia közelébe, ahol Lázár lakott, akkor Márta elébe jön és azt olvassuk, hogy:

János 11,20–24.

20. Márta azért, amint hallja vala, hogy Jézus jön, elébe méne; Mária pedig otthon ül vala.

21. Monda azért Márta Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

22. De most is tudom, hogy amit kérsz az Istentől, megadja néked az Isten.

23. Monda néki Jézus: Feltámad a te testvéred.

24. Monda néki Márta: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon.

Álljunk meg itt egy pillanatra! Látod, hogy Mártának volt elképzelése a feltámadásról, mint egy tantételről, hogy igen, az utolsó napon, az utolsó ítéletkor, amikor minden ember feltámad, amiről ír Pál apostol később azokban az Igékben, amiket most nem néztünk meg az 1Korinthus 15-ben, hogy minden ember feltámad, akár hitt a Krisztusban, akár nem. Minden embernek lesz fizikai feltámadása. Valaki az ítéletre támadt fel, valaki pedig az örök életre, tanítja ezt az Ige. Mártának volt megértése arról, hogy igen, lesz feltámadás, mert a rabbinikus tanításokban ez benne volt. A farizeusok hittek a feltámadásban, a sadduceusok nem hittek a feltámadásban, de Márta hitt és mondta, hogy igen, hiszem azt, hogy Te mindent meg tudsz csinálni, képes vagy bármit elérni és amit kérsz az Atyától, Ő megadja Neked. Bár nem Atyának, hanem Istennek nevezte itt Márta az Istent. Döbbenetes Jézus válasza erre.

János 11,25–26.

25. Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet...

„Én vagyok a feltámadás”. A feltámadás nem egy tantétel. A feltámadás nem egy esemény. A feltámadás nem egy dolog, amit leírunk a papírra, hanem egy személy. Olvasom újra:

25. .... Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbennem, ha meghal is, él;

26. És aki csak él és hisz énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt?

Ez a kérdés ma is, hogy hisszük-e ezt? Jézusnak alapvetően hét „Én vagyok” mondása volt. A János evangéliumban olvasunk erről, amelyben metaforaként beszél a megváltói munkájáról, a saját kinyilatkoztatásáról. El tudjátok ezeket sorolni, hogy hogyan nevezte magát Jézus „Én vagyok”-nak? Mózes, amikor megkérdezte Istent, hogy ki vagy Te, ott a csipkebokornál, ott az Ószövetségben valahol. Mit mondott Isten neki? „Vagyok, aki Vagyok.” Én vagyok a Vagyok. Nem a voltam, nem a leszek, hanem az, aki Vagyok. Ez a nevem, hogy Vagyok. Isten ebben a névben élt Mózes előtt, hogy én vagyok a Vagyok. Amikor a farizeusok előtt mondta ezt Jézus, hogy én vagyok a Vagyok, akkor a farizeusok és a zsidók azonnal tudták, hogy ezzel egyenlővé tette magát az Istennel. Ez egy halálos bűn volt a szemükben. Itt a hét „Vagyok” mondása: „Én vagyok a feltámadás”, „Én vagyok az élet kenyere”, „Én vagyok a világ világossága”, „Én vagyok a kapu”, „Én vagyok a jó pásztor”, „Én vagyok az út, az igazság és az élet”, „Én vagyok a szőlőtő”, még, ha nem is sorrendben mondtam. Ezeket a kijelentéseket tette Jézus saját magáról: „Én Vagyok”.

Ebben a három napban, amikor a keresztény világ a húsvétról és a feltámadásról emlékezik meg, akkor értelemszerűen központi téma a feltámadás, mert ez a három nap megváltoztatta a világot. Ez a három nap megváltoztatta a történelem folyását. Nagyon sok mindent jelképez számunkra ez a három nap. A pénteket a mi keresztény kultúránkban, a nyugati világban nagypénteknek szokás hívni. Más kultúrkörben ezt máshogy hívják. Valahol fekete pénteknek hívják, valahol a veszteség péntekének hívják, valahol a romlás péntekének hívják. Nálunk ezt nagypénteknek hívják. Ha rátekinünk arra a napra és megnézzük azokat az eseményeket, amik történtek ott, akkor azt mondanánk kívülről megnézve, hogy ez nem valami fényes nap! Nem valami jó dolgok történtek ezen a napon! Itt van egy ember, aki mindenkivel csak jót tett. Azt mondja az Apostolok cselekedeteiben az Ige a 10,38-ban:

Apostolok cselekedetei 10,38.

38. A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljáró jótévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak: mert az Isten volt Ővele.

Jókat tett. Senkit nem bántott. Senkit nem kárhoztatott. Nem fordult oda az alkoholistaéhoz, vagy a prostituálthoz, hogy mit képzelsz te, hogy ilyen életet élsz? Senkit nem kárhoztatott, pedig Neki lett volna ehhez ereje, hatalma, tekintélye. Egy dolgot látunk azonban, hogy akiket megdorgált, azok voltak, akik úgy gondolták, hogy Isten nélkül, saját erőből képesek arra, hogy Istennek tetszenek. Ezek a farizeusok voltak, de azt látjuk Jézusról, hogy azon a pénteki napon és ez már kezdődött előtte este, éjjel a Gecsemáné kertben, a gyötrődés helyszínén, amikor magára vette a mi bűneinket. Az Ige így fogalmaz, hogy kiitta azt a keserű poharat, ami jelképezte a mi bűneinket, onnantól kezdve, ahogy István mondta itt a bevezetőben, Ő letette az életét értünk. Elindult egy olyan folyamat, amit senki nem kíván magának, még az ellenségének sem. Megtörtént az árulás. Megtörtént az elfogás és ha ismerjük az evangéliumokat, láthatjuk, hogy nagyon gyorsan történt rengeteg esemény. Sok minden éjjel történt, hajnalban és mire reggel lett, addigra már megvolt az ítélet Jézus felett. Másnap reggelre.

Most szembesültem vele igazából, eddig ez fel sem tűnt az Igéből és szeretném ezeket megmutatni nektek, hogy hat tárgyalása volt pár órán belül Jézusnak. Ha nem is olyan tárgyalás, mint amit mi gondolunk, hogy bíróság, ügyvéd, ügyész és tanúk meg ilyesmi. Az első, amikor elfogták Őt a Gecsemáné kertben, hova vitték? Annáshoz. Annás ki volt? Egy olyan főpap, aki már nem volt hivatalban, de mégis őhöz vitték először. Ez elmondja azt, hogy azért tekintélye, befolyása még mindig volt neki. Ő tovább passzolta az éppen aktuális főpapnak, akinek ő egyébként az apósa volt. Tehát a vőjének, Kajafásnak, aki a saját házában hallgatta ki. Látjuk itt az Igében a hamis tanúkat, látjuk a vádlásokat, a megszegéseket.

Aztán a harmadik zsidó tárgyalás, hogy nevezzem ezt így, az a szanhedrin előtt, a zsidó nagytanács előtt történt mindez még éjjel. Aztán utána a zsidók meghozták az ítéletet, mert a határozatot egy héttel előtte meghozták már, hogy ennek az embernek meg kell halnia, mert a tömeg Őt követi és csodákat tesz, elveszi tőlük az emberek tiszteletét. Az emberek Őt követik, inkább haljon meg Ő, minthogy nekünk veszteségünk legyen! A szanhedrin meghozza az ítéletet és átadják Őt a rómaiaknak. Kihez kerül Jézus akkor hajnalban? Poncius Pilátushoz.

Ott is érdekes események zajlanak és ez még mindig a fekete pénteknek az eseménye. Ezt követően Poncius Pilátus mit csinál? Azt mondja, hogy nincs ennek az embernek bűne, a rómaiak szerint nem ítélem én el, odaadom Heródesnek! Elviszik Heródeshez. Heródes mit akar? Jelet akar, csodát akar: előttem is tegyél csodát! De Jézus szája, mint a bárány a nyírók előtt, elnémul. Megvédhette volna magát? Bármit tehetett volna. Kijelenti, hogy nincs hatalmad felettem, ami van, az csak azért van, mert én adtam azt neked, mint világi vezető.

Heródes nem bír Vele, visszaküldi Pilátushoz és a sorban a hatodik tárgyalás volt az a nagyon híres esemény, amikor is a tömeg előtt Pilátus felajánlja, hogy válasszanak: Barabást engedjük el, vagy Jézust? Kit engedjük el? Az a tömeg, amely éljenezte egy héttel korábban a Jeruzsálemben történt bevonulásakor Jézust és pálmaágakat tett elé és azt kiáltja, hogy hozsanna, hozsanna, aki jön az Úr nevében, az most azt kiáltotta, hogy keresztre, keresztre Vele! Mi Barabást akarjuk, azt a lázadót, azt a hazafit, azt a szabadságharcost, aki a Római Birodalom ellen a zsidóság szabadságát kivívja értünk. Aki egy gyilkos volt, egy bűnöző, akit a Római Birodalom ítélt halálra. Pilátus mossa kezét, hogy nem tehetek róla, de mégis meghozza az ítéletet, tehát tehet róla. Ez egy jelképes dolog volt. Ezzel nem lehet az embernek tisztára mosnia magát. Keresztre küldte Jézust.

Rengeteg törvénytelenység, rengeteg tisztességtelenység történt itt ebben a pár órában, a zsidó tárgyalás szempontjából is és a római jog szempontjából is. Milyen az a bíróság, milyen az az ítélethozó testület, amely büntetést ró ki már a tárgyalás előtt?

Tudod, hogy mikor korbácsolták meg Jézust? Nem miután Pilátus azt mondta, hogy keresztre Vele, hanem előtte. A Heródes és a Pilátus közötti időszakban. Véresen megkínozták. Egy olyan borzasztó testi, pszichikai nyomás volt rajta, ami a teljes megszégyenítéssel járt együtt. Ez a teljes megszégyenítés azzal járt, hogy teljesen meztelenre vetkőztették, kikötötték egy oszlophoz, karjait föllógatták és a hátát addig ütötték fémmel, csontokkal, beszótt bőr korbáccsal, amíg nem volt bőr a hátán. Húscsapatokat szedett ki ez az Ő testéből. Rossz nap ez a péntek? Ez egy borzasztó nap, ez a péntek! Nem egy világos, nem egy dicsőséges nap ez a péntek. Ez a péntek egy olyan nap, amikor azt mondom, hogy hú, nem akarom ezt látni sem!

Néha úgy vagyunk mi mindannyian és szeretnék ennek a szimbolikájáról beszélni, erről a péntekről, vagy szombatról, vagy vasárnapról, hogy így éljük meg az életünk, hogy borzasztó napom van. Olyan rossz napom van, olyan rossz hetem van, ilyen senkinek nincs az életben! Miért van az, hogy én jó ember vagyok és olyan rossz dolgok történnek velem? Ugye kérdezik ezt az emberek, hogy miért történnek jó emberekkel rossz dolgok? De az az igazság, hogy egyikünk sem jó. Ugye? Mi a saját szemünkben vagyunk jók. A saját megítélésünk szerint, a saját erkölcsi elképzeléseink szerint vagyunk jók, de az isteni mérce szerint egy jó ember sincs közöttünk. Egy ember volt, akire igaz az, hogy jóként rossz dolgok történtek Vele, Ő Jézus Krisztus volt, nem pedig mi!

Történnek velünk kellemetlen és nem jó dolgok, de sohasem Isten a forrása annak. Történnek velünk olyan dolgok, amelyek megrengetik a lelki világunkat, megrengetik a testünket, megrengetik a nézeteinket, az elképzeléseinket, amiket mi életfelfogásnak, életfilozófiának gondolunk és belénk hasít egy csomó dolog és nem tudjuk, hogy miért, de nem igaz az, hogy én jó és hibátlan vagyok és ennek ellenére mégis rossz dolog történt velem. Egy ember volt, aki jó volt, aki hibátlan volt és rossz dolog történt Vele!

Tehát Jézust elítélik egy rendkívül zsúfolt napon. Megkorbácsolják, megverik, tisztességtelenül bánnak Vele. Nem is lehetett volna a zsidó ítélethozatal és a zsidó jog törvénye szerint ilyen gyorsan ítéletet hozni. Nem lehetett volna éjszaka meghozni ezt és nem lehetett volna még aznap végrehajtani az ítéletet. Azért lássuk meg a történelmi háttérrel is, hogy nem volt a zsidóknak joga, lehetősége arra, hogy sajátkezűleg végezzék ki Jézust, ezért adták át a rómaiaknak, akik végrehajtották az ítéletet felette.

Eltelik egy kicsi idő, Jézus feltámadása után, a Szent Szellem eljövetele után ott vagyunk már az Apostolok cselekedeteiben. Istvánt kik kövezték halálra? Nem a rómaiak, hanem a zsidók. Ezt csak ilyen érdekességként mondom.

Nagyon érdekes sok minden ebben a történetben és fölteszük magunknak a kérdést időnként, hogy miért történnek velem rossz dolgok? Miért történnek velem olyan dolgok, nem értem, hogy miért szembesülök ezekkel? Olyan rosszra fordulnak a dolgok, olyan rossz minden körülöttem, előttem a hullámok, történnek olyan események, amelyekre nem gondoltam.

A tanítványok úgy álltak ott azon a pénteken, hogy ők sem tudták, hogy ez fog történni. Annak ellenére nem gondolták ezt, hogy Krisztus ezt előre megjelentette nekik. Előre kijelentette, hogy engem Jeruzsálemben elfognak. Még azt is megmondta előre, hogy el fognak árulni és meg fognak ölni, de a tanítványok nem tudták ezt felfogni. Ott voltak összeroskadva, ott voltak magukba zuhanva és ennek az igazságtalanságát próbálták valahogy feldolgozni.

Valahogy, valamilyen módon szembesülünk mi is mindannyian azzal, hogy mivel ebben a bukott világban élünk, valami fajta romlás elér minket. Elér minket valami fajta veszteség, elér minket valami olyan dolog, ami nem virágzik, hanem összedől, vagy szétesik. Ha nem gondozod a gyepet ott-hon a kertedben, el fog burjánzani, el fog sárgulni, ha nem öntözöd, kiszárad, romlásnak indul. Ha a tavalyi húsvéti sonkát még mindig a hűtőben tartod, az elindult valamerre és nem abba az irányba, hogy idén is fogyasztható legyen, hanem a romlás irányába. A tested is, ha nem foglalkozol vele, akkor nagyon gyorsan indul el a romlásnak az irányába. Nézz be a szádba és nézd meg a fogaidat. Ha nem foglalkozol vele, ha nem töltesz vele időt, ha nem gondozod, ha nem ápolod, a romlás irányába megy el. Amíg ebben az életben élünk, így ebben a formában, ahogy vagyunk, ebben a testben ki vagyunk téve ennek.

Az az igazság, hogy ebben a fizikai testben egyikünk sem fog örökké élni. A dédszüleid, az ükszüleid, ha élnek még, akkor dicsőség Istennek ezért, de ha nem, akkor láthatod, hogy meghaltak és a testük romlásnak indult, de a szüleidre, testvéreidre, rád, a gyermekeidre, mindenkire igaz ez, hogy romlásnak indul. Ennek a pénteki napnak ez a szimbolikája, hogy itt van valami, amiről azt gondoljuk, volt valami, ami jól működött. Jézus tanította az embereket, Istenhez vezette az embereket, és valami úgy tűnik, kívülről persze, hogy elromlott, valami véget ért, valami megtörött, valami katasztrófa történt. Lehet, hogy úgy vagy te is, hogy veled is történtek ilyenek. Talán a családotban történt ilyen, vagy a vállalkozásodban, anyagi helyzetekben, lehet, hogy a kapcsolati rendszerben történt ilyen, lehet, hogy a házasságod ment tönkre, lehet, hogy a szolgálatod ment tönkre. Megromlott, romlásnak indult mindez, amit a pénteki napon láttunk itt, hogy Jézust elfogják igazságtalanul, jó emberként, megverik, megkínózzák, megölik és eltemetik.

Nem kell semmit sem tenni azért, hogy velünk is történjenek rossz dolgok, elég megszületni erre a földre. A halál, mint utolsó ellenség lesz legyőzve, de most még ebben az időkorszakban élünk. Mind megtapasztaltuk, vagy meg fogjuk tapasztalni valamilyen módon a romlást. Ennek a világorszaknak ez a velejárója. Ez nem arról szól, hogy most dőlünk bele a kardunkba és keseregjünk és szomorkodjunk, mert Jézus sem ezt tette.

Akárhonnán is nézzük, bármilyen veszteség, vagy romlás is ér, tudd, hogy nem kapcsolódik Isten akaratahoz! Nem kapcsolódik hozzá Isten eredeti tervéhez! Amikor Isten megteremtette a földet, akkor nem volt betegség, nem volt rákos daganat, nem volt ittas vezető, aki az ártatlant elüti a járdán, nem volt veszekedésből kifolyólag válás. Ezt nem Isten teremtette! Isten bármit fel tud használni arra, hogy egy jó bizonyosság jöjjön elő belőle, de nem Ő a forrása a rossz dolgoknak!

Amikor a hitéletünk megalapozódik abban, hogy Isten egy jó Isten, nem Ő volt az, aki elvette Juliska mamát, hogy magához vegye és vele legyen, nem igaz az, hogy Isten elvette az én férjemet, feleségemet, vagy gyermekemet, vagy bármimet, mert Isten útjai kifürkészhetetlenek. Isten nincs semmilyen módon benne a romlásban. Semmilyen módon, semmi köze nincs hozzá! A bűnnek van köze, ami Ádám által jött be a világba! Jézus pontosan azért jött és azért szenvedett el romlást a testben – mármint abban az értelemben, amit pénteken látunk itt –, hogy nekünk ne kelljen megromolni. Azt mondta Jézus Mártának, aki hisz énbennem, ha meghal is él. Hiszed-e ezt? Hiszed-e ezt? Ez itt a kérdés!

Semmilyen dolog miatt nem hibáztathatjuk Istent sohasem! A nagypénteki események mind-mind azért történtek, mert a sátán gonosz és rossz! A rombolás a sátán által jött be a földre. Nagyon jól

szemlélteti ezt a látort ott Jézus jobb és bal oldalán, mind a kettő igazából. Nem tudjuk pontosan, mi volt az, ami miatt keresztre feszítették azt a két bűnözőt Jézus mellett, de az egyik Jézus ellen fordul, a másik pedig Jézus mellett áll ki, amennyire ott abban a helyzetben, abban a pozícióban lehetőségük volt. Az egyik gúnyolja, hogy szabadíts meg minket és szabadítsd meg magadat is, ha tényleg Te vagy Isten Fia! Erre a másik megszólal, ha nem is pontosan így, hogy hallgass, mert mi jogosan vagyunk itt, de ez az ember jogtalanul szenved!

Ez a két ember jelképezi az emberiséget, minket. Valaki elfogadja Jézust, valaki pedig elutasítja. Nem olyan bonyolult. Annyiféle ember van a világban, sokféle faj és bőrszín, de igazából nem annyira nagyon sokféle. A Biblia meghatározása szerint igazából háromféle ember él a földön: akik hisznek Jézusban, akik nem hisznek Jézusban és a zsidók. Ők egy külön kategória, nincs idő ebbe belemenni, hogy miért, de közöttük is van, aki hisz Jézusban és van, aki nem. Alapvetően ebből a szempontból nézve kétféle ember él a Földön. A Jézus Krisztusban hívők és a Jézus Krisztusban nem hívők. Mint a két látort Jézus jobb és bal oldalán.

Lehet, hogy tele vagy vesztésekkel. Lehet, hogy tele vagy betegségekkel, összezavarodottsággal, pénzügyi zavarokkal. Lehet, hogy nem látsz dolgokat és a sok miatt ott kattog az agyadban, hogy mi lehet a probléma. Lehet, hogy házassági gondjaid vannak. Lehet, hogy politikai csalódásaid vannak. Ki tudja, kinek mi gondja, baja, problémája van, de lásd meg, hogy a péntek után jött a következő nap, ami a szombat volt és a történetnek nincs vége pénteken, nem ott záródik le a történet, hogy Jézus meghalt, eltemetik, a sírjára odagurítanak egy követ és vége a sztorinak, hanem jött a következő nap, jött a szombat.

Nagyon érdekes, gondolkoztam ezen, hogy miért nem támadt fel Jézus a második napon? Mi volt az oka annak, hogy Jézus nem a második napon támadt fel? Miért kellett a harmadik napon? Ó, igen, igen, mert a prófécia ezt mondták, ezt jövendölték meg előre, Jézusnak minden próféciát be kellett töltenie, de hát a próféciát Isten ihlette! Nem lehetett volna úgy kavarni a kártyákat már az elején, hogy a második napra szóljon, hogy minél gyorsabban, minél előbb essünk túl ezen a sokkhatáson, ezen a problémán, ezen a nehézségen? Gyorsan oldjuk meg! Gyorsan! Másnap, azonnal! Nem. Ennek is van itt egy szimbolikája. Mi volt másnap? Szombat. Mit csináltak a tanítványok szombaton? Semmit. Miért? Mert ez volt a törvény. Jött a szombat, jött a szombat és a zsidó kultúráról beszélünk, amikor is meg volt határozva törvényileg, hogy nem csinálhatsz semmit, azaz pihened kell.

Nagyon érdekes, a korai bibliai igeversekből látjuk azt, hogy nincsenek nevesítve a napok. Van első nap, második nap, harmadik nap, egészen a hatodik napig, de a hetedik nap, annak van neve és ez a szombat, a szombat, amikor Isten a saját földteremtésének mintájára azt rendelte el, hogy a zsidóságnak pihenni kell, emlékezni kell, elcsendesedni kell, elmélyedni kell. Istenre kell koncentrálni, Őt kell keresni, Őt kell dicsőíteni, Őt kell imádni és nem kell foglalatzkodni semmivel. Csöndben kell lenni, nyugodtan kell lenni és ez a mai napig a zsidóságban így tartja magát és él. Ők tartják a szombatot, ugye így hívják ezt. Amikor nem dolgoznak, amikor nem csinálnak semmi mást, csak esznek, isznak, vigadoznak és mondod, hogy hú, tudnak élni, de ez egy bibliai alapelv.

Megvan az Isten népének a szombatja, ennek a szimbolikáját ma nem bontjuk ki, nekünk az egész életünk a nyugalomban van, nem csak egy nap, mint ahogy adventista testvéreink úgy gondolják, nagyon szeretjük őket, de nekünk az egész életünk a szombat. Mi bementünk már a nyugalomba. Nekünk nem egy naphoz van kötve a nyugalom, nekünk Jézus Krisztusban a teljes megnyugvás eljött, mert semmit nem kell már tennünk az üdvösségünkért. Nem kell cselekednünk, nem kell dolgoznunk, nem kell törvényt megtartanunk. Mi Jézus Krisztusban ezt megkaptuk ajándékba.

Ott van nagypéntek, egy borzasztó nap, egy borzasztó eseménysor. A tanítványok biztos, hogy mindent akartak csinálni, csak nem pihenni. Legalábbis én úgy gondolom, ha én lettem volna a helyükben, akkor elképzelem azt, hogy nagyon sok mindennel foglalkoznék, csak itt van felettem ez a törvény, ez a nyomás, nem csinálhatok semmit. Nyugalomban kell lennem. Ebben van egy nagy-nagy isteni igazság. Ez mutat nekünk valamit, hogy nagyon sokszor van, hogy van valami nehézségünk,

van valami fájdalmunk, van valami romlásunk, van valami kár, amin keresztülmentünk és mi azonnal helyre akarjuk hozni. Azonnal dolgozni akarunk, hogy ez ne így legyen. Csődbe ment a vállalkozásod? Másnap kezdesz egy újat. Azonnal azon agyalsz, hogy miként, hogyan tudod újra lendületbe hozni az életedet. Egy párkapcsolati válságon mentél át? Váláson? Azonnal keresnél egy másikat, egy férfit, egy nőt. Azonnal ide, pótolni az úrt, ami bennem van.

De Isten azt mondja, hogy nem. Mielőtt helyreállítom az életedet, előtte a lelkedet akarom helyreállítani. Előtte téged akarok meggyógyítani. Előtte nyugodj le, pihenjél, tisztuljanak a gondolataid. Előtte egy kicsit csillapodjál le. Azt a vérmérsékletet, azt a lendületet, ami felzaklatott, ami gátol, ami miatt a hullámok legteteején vagy az érzelmeidben, akár jók, akár rosszak, csillapodj le! Ez egy bibliai alapelv. Nem hozunk felfokozott érzelmi állapotban fontos, kardinális döntéseket! Isten sem tette meg. Azt mondta, szombat van, szombat van, nyugi.

Nem sok mindent tudunk arról, hogy mi történt Jézussal ezen a szombati napon. Sok Ige ad egy-egy morzsát, betekintést arra, hogy mi történt, de a tanítványok igazából nem látták, hogy a győzelem ott a keresztfán történt meg. Sokszor mi sem látjuk, mert a veszteséget látjuk, a halált látjuk ott, a vért látjuk ott, az áldozatot látjuk ott, de oda lettek szögezve a mi bűneink arra a keresztre. Oda lettek szögezve és az, ami szólt ellenünk, ami azt kiabálta, hogy te, ember, bűnös vagy, az a kézírás, így mondja ezt az Ige, ami igazából a törvény, az ószövetségi törvény, a Tízparancsolat, az megmondja azt, hogy te képtelen vagy betartani és ez ellened szól és ez elítél téged, mert nem vagy elég jó, az oda lett szögezve a keresztfára. Annak az embernek az igazsága, aki soha nem követett el bűnt, annak az igazsága pedig az enyém lett.

A szombat sem állt meg önmagában. Ma milyen nap van? Vasárnap. A hét első napja a zsidó időszámítás szerint. A hét első napja. Mi történt vasárnap? Jézus feltámadt a halálból. Ott van a veszteség, ott van a gyász, ott van a keserűség, aztán utána van egy kicsit csendes idő, amit meg kell tanulnunk mindannyiunkra, magunkra vonatkoztatni. Ha kell, akkor egy kicsit megpaskolni az arcunkat a tükör előtt, hogy csendesítsd el az elmédet, csendesítsd le a lelkedet! Istennek gondja van rád, mert nemcsak meghaltatok a bűnnek pénteken, hanem vasárnap fel is támadtatok Ővele együtt. És eljön a feltámadás, eljön a helyreállítás, eljön az, hogy Isten helyreállítja az életedet, a körülményeidet, a fájdalmait, a veszteségeidet, a romlásaidat, fölépíti, mert eljön a vasárnap, eljön a hét első napja és akkor örvendezel kibeszélhetetlen örömmel. Ez ennek a három napnak a szimbolikája, ez ennek a három napnak a csodája, hogy történt valami felfoghatatlan, igazságtalan, rossz dolog.

Néha mi is így érezzük és imádkozunk, hogy legyen valami felfrissülés, legyen valami jó dolog, történjen velünk valami jó dolog. A feltámadást, a fellendülést, az anyagi áttörést, a testem gyógyulását, a helyreállítást mindenképpen meg akarom már tapasztalni. A kettő között van egy kicsi idő. Az elmélkedés, a szombat ideje, amikor nyugalomban vagy, amikor pihensz. Amikor rábízod magad Istenre. Amikor nem te akarod megoldani a problémát. Nem te akarod feltámasztani saját magadat. Mert nem azt írja a Biblia, hogy Jézus feltámasztotta magát a halálból, hanem hogy Isten támasztotta őt fel a halálból a Szent Szellem ereje által.

Olyan sokszor vagyunk úgy, hogy mi akarjuk feltámasztani a dolgainkat, a kapcsolatainkat, a nehézségeinket, a pénzügyeinket, a vállalkozásunkat, a szolgálatunkat. Én akarom megoldani. Én akarok dolgozni érte. Én akarom megoldani a világ problémáját. Én akarom megoldani az ország politikai helyzetét. Én akarok hatással lenni mindenre. Bízd ezt rá Istenre! Mindenkinek jobb lesz úgy. Érnek igazságtalanságok? Látsz igazságtalanságot? Eddig is volt, most is van és nem árulok titkot, holnap is lesz. Nem csak másokkal, velünk is, de akik az Úrban bíznak, már az Ószövetségben ott van, hogy akik az Úrra várnak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem fáradnak el, járnak és nem lankadnak meg. Ha nem is pont ebben a sorrendben, de ez a lényege. Nem lankadunk, nem fáradunk. Miért? Mert Őbenne bízunk, Őrá nézünk.

Ha meghalunk, akkor is élünk, mert hiszünk a személyben, aki a feltámadás és amikor a test, amit látsz a tükörben, vagy látod az enyémet, vagy látod a melletted állóét, meghal és elporlad és porból lett és porrá lesz és feltámad majd és lesz még egy újjászületésed. Nem csak akkor szület-

hetsz újjá, amikor befogadtad a Jézust, a szellemed újjászületett, hanem a testednek is lesz egy újjászületése. Egy romolhatatlan testre születik újjá. Nem olyan testre, mint amelyet most látsz és tapasztalsz és azt mondod, ó, már előre látom a sonkát itt elől! Lesz egy olyan testünk, mint Jézusnak. Egy dicsőséges feltámadással. Azt mondja erről Pál, az 1Korinthus 15-ben olvastam az Igét, ha csak ebben az életben reménykedünk, ha csak ebben a fizikai világban van a bizodalunk, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.

Ha azt gondolod, hogy a körülményeid, de továbbmegyek és nem akarok a lelkedbe gázolni, de ha azt gondolod, hogy a családot a minden, a vállalkozásod a minden, a gyermeked a minden, a házastársad a minden, ha csak ebben bízol, akkor bibliai szóhasználattal élve nyomorult emberek vagyunk, ha ebben bízunk, mert van ennél több és amikor Őbenne bízol, akkor tudod azt, hogy van mentség a gyermekednek, a védnek, a sógorodnak, a házastársadnak. Vezesd őt Jézus Krisztushoz! Mert ez a földi élet egy szempillantás alatt eltűnik, elmúlik. Az örökkévalósághoz képest ez a nyolcvan, száz év, amit itt élünk a Földön, egy szempillantás. Mint a pára reggel, ami a fűvön van, gyorsan elillan. Hosszú a folytatás és a most meghozott döntés dönti el, hogy a test feltámadása után, mindannyiunk testének a feltámadása után hol leszünk és mit csinálunk. Mert két hely van a Biblia tanítása szerint, a menny és a pokol. Lehet ezzel vitatkozni, lehet ezt bizonyos teológiai módszerekkel cáfolni, de a bizonyos módszerek és elméletek nem írják felül azt, amit Isten Igéje mond.

Az sem igaz, hogy előbb-utóbb minden ember üdvözülni fog, így is, úgy is. Tudod, amikor Péter azt mondja az Apostolok cselekedetei 3,23-ban – nagyon érdekes, ahogy ezt Károli lefordította –, hogy nem hívők örökre kiírtatnak az élők sorából. Péter pünkösdi prédikációjában olvasod ezt. Mondják azt is, hogy idővel még a sátán is rehabilitálva lesz, neki is lesz megváltás. Azért döbbenetes ez az állítás, mert egy antikrisztusi tanítás ez. Mint ahogy az is, hogy minden ember üdvözülni fog. Egy antikrisztusi tanítás. Tudod, amikor az ember elbukott, Ádám elbukott, akkor Istennek azonnal volt eleve elrendelt akarata, szándéka, hogy helyrehozza ezt, hogy Ő önmagát áldozza fel az emberért, hogy megmentse az embert. Amikor a sátán elbukott, nem olvasol ilyet a Bibliában, sehol sem, hogy Istennek terve lett volna, vagy lenne arra, hogy őt valahogy helyrehozza. Nincs ilyen a Bibliában. Nem találsz ilyet. De a mi számunkra már a világ teremtése előtt ki volt jelölve Jézus arra, hogy végigmenjen a fizikai életen, eljőjön neki az a péntek, az a szombat és az a bizonyos vasárnap, ami a hét első napja a zsidó naptár szerint. Dicsőség ezért Neki!

Kifogytam az időből, bár rengeteg dolog van, amit el sem mondtam, amit el szerettem volna, talán majd legközelebb. Hiszem azt, hogy segített nektek ez az üzenet valamit és a húsvét ünnepe és a húsvétról való megemlékezés nem csupán arról szól, hogy itt van egy hosszú hétvége, péntek, szombat, vasárnap, hétfőn nem kell dolgozni menni, jönnek a kis unokák és megloccsolnak, tojást festünk, nyuszikat kergetünk a fűben és nem csak arról szól a húsvét egy keresztény ember számára, hogy egy ünnepnap a sok közül.

A Biblia sok ünnepnapról ír az Ószövetségben és ezekről az ünnepekről azt mondja az Úr maga, hogy ezek az Úr ünnepei. Az egyik ilyen, amiről István beszélt, a pészah, a páska, ami a mi húsvétunk, ami egy előképe Jézus húsvéti megáldozásának, de ez nem zsidó ünnep, bármennyire is így gondoljuk. Bár a zsidóknak adatott, de nem azt mondta Isten nekik, hogy ezt nektek adom, mint népnek, hanem azt mondta nekik, hogy ezek az én ünnepeim, nem csak a zsidóságra vonatkoznak. A szimbolika és az, hogy a zsidók ülik meg a páska ünnepet, amire ráépül az összes többi egyébként, az a hét fő ünnep, ez egy másik kérdés, de a mi húsvéti Bárányunk megáldoztatott, büntelenül, szeplő nélkül, hiba nélkül és elvégezte azt a munkát, amit egyikünk se tudott volna elvégezni saját érdekünkben. Imádkozunk!

Mennyei Atyánk, hálásak vagyunk neked az Igédért, amit adtál nekünk, adtad a mi szívünkbe, adtad a mi szánkba, hogy éljünk általa. A Te Igéd képes arra, ahogy meg van írva az Apostolok cselekedeteiben, hogy teljesen felépítsen bennünket. Köszönjük az Igédből való kijelentést, köszönjük azt, hogy az Igéd él a mi szívünkben, él a mi szánkban és megnyilvánul a hétköznapjainkban is. Köszönjük Neked ezt a mai ünnepnapot, hogy megemlékezhetünk Fiad haláláról, arról, hogy Őbenne mi is meghaltunk, és arról, hogy a mi életünk el van rejtve Őbenne és, hogy mi Őbenne élünk,

Őbenne vagyunk, Őbenne létezünk. Köszönjük, hogy Vele együtt meghaltunk a bűnnek és Vele együtt feltámadtunk az örök életre, a Te Fiadban, Jézus Krisztusban. Atyánk, tisztelünk Téged ezért a munkáért. Hálát adunk azért, hogy ezt a munkát ránk bízad, hogy a megbékélés üzenetét hirdethessük a világ számára mind a szavainkkal, az örömmüzenet hirdetésével, mind a viselkedésünkkel, a jellemünkkel, a karakterünkkel, az életmódunkkal. Hadd legyünk jó bizonyosságai a Benned való hitnek! Tégy minket alkalmassá! Készíts fel minket arra, hogy minél több emberre jó hatást tudjunk gyakorolni a Te Igéddel, a bölcsességeddel, szereteteddel, Jézus hatalmas nevében! Dicsérünk téged! Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com